

för Gud, man ike för Djefvulen.
en del åter frukta för Guds andre
känna ingen frukta för Gud, men
frukta för Själafjenden.

1778. Gläs äro således fyra själa till
händ, och en benädd Christen, som
har gått genom alla fyra vetgan-
ska väl, att han vti säkerhetens till-
stånd var utan all frukta för Gud,
och utan frukta för Djefvulen.
vti början af väckelsen började
han frukta för Guds stränga rätt-
färdighet, samt för blods och dö-
men, men någon frukta för Djef-
vulen kände han ike genast, o-
dan hans krusad Dabjörder annu
voro orörda.

1779. Men ju mera "lagen vti ko-
nom uppväckt, all begärelse, desto
mera fuk han känna Djefvulens
(Dabjörder) magt; Djefvulens an-
fall blefvo starkare, häftigare; (De af
lagen uppväckt begärelserna blefvo
känbara); den väkta började bättre
känna, men förskräcklig Själafjenden
är, när han kommer som ett nytt
de djön. Nu infann sig frukta för
Djefvulen, och frukta för Gud ha-
del han börut, (1779)

1780. Men så snart försoningens
saliga ögonblick inträffar, uphör
frukta för Gud, omedan en försonad
Christen känner, att han vti Gud ha-
en försonad, Nådig Fader, men för
Själafjenden måste en Christen all-
tid frukta, omedan Själafjenden går
omkring, som ett nytt de djön, fötan-
de, men han uppfuka må; D.v.

Raffionerna, Djefvulens anfäktning-
gar, frestelser, onda tankar och begä-
relser, eller Verlden och vårt eget fläta
forma då som väst, på vrenisskan-
bjerta, När den nya vrenisskan-
blifvit född: detta Sverobarn, vill
den Eldrads Draken uppfuka, (Uppm. b.
B. 12. Cap) Antingen genom inre an-
fäktningar, eller genom ltnäster för
följelse.

1781. Frukta för Gud tillhör således
det väkta tillståndet. Men frukta
för Djefvulen tillhör mera det
benädda tillståndet. Och man måste
således vara vti tvekan, knickan
det egenteligen är, som Drälpanen
menar, då han säger: för den skala
I frukta, som